

ВАСИЛ ЦОНЕВ
ТРИ И ПОЛОВИНА СЛЕД
ПОЛУНОЩ

chitanka.info

Събудих се от остра жажда. Протегнах ръка, напипах едно от шишетата и го надигнах.

До главата си винаги държа три шишета с вода. Защото знам, че посред нощ се събуждам и ми се пие.

Преполових шишето, оставих го и се помъчих да заспя. Трябва да заспя, защото на другия ден ме чака работа.

Но не можах да заспя. Винаги става така. Като се събудя посред нощ, и започват да ми идват на ума всички глупости. През деня нямам време да се замисля — въртележката е страшна. Търча, крещя, обяснявам. Но този мръсен час — между три и четири след полунощ, когато се събуждам, за да пия вода...

Сам съм в леглото. Няма с кого да споря, няма с кого да се скарам, та да се разсея. Сам съм и всички дивотии, които съм извършил в живота си, сядат до мен и ме гледат с ококорени очи.

И си спомням детството, и си спомням за ливадите, цветята, пеперудите и майските бръмбари. И неусетно улавям и мириса на отдавна отминалото детство. И училището, и надеждите, и радостта, и приятелите...

Къде изчезна всичко, къде отиде този мирис на щастие и безгрижна радост? Все бързаме, крещим, размахваме ръце. И когато се ядосваме, блъсваме по една двойна водка, за да се успокоим. И наистина — успокояваме се. Главата ни започва да се върти, всичко става равно и гладко — като при смъртта. Не ти се кара с никого, не ти се работи, не ти се чете, не ти се говори с никого. Блее ти се. И гледаш наоколо с мътни очи — спокоен, доволен...

И ти се доспива и си лягаш.

Но в три и половина след полунощ се събуждаш. Изтрезнял, главата ти бучи, пие ти се вода. И не можеш повече да заспиш.

И решаваш — край. Само да дойде сутринта и вече няма. Ще работиш, ще се караш, ще спориш, но когато усетиш преумора, ще спортуваш. Ще танцуваш, ще идеш на кино, на театър. Но в никакъв случай пиене. Та това е съвсем като самоубийство. Като се напиеш — съвсем като че ли си умрял. Нищо не ти се прави — не ти се радва, не ти се смее, не ти се чете, не ти се говори — равно, спокойно и тъпо.

Че и затова ли се роди? Затова ли се трепа да учиш, да печелиш конкурси? Това ли ти бе мечтата — да станеш пияница?

Не! От утре — нито капка!

Само тази проклета сутрин — защо се бави? Защо не идва?

Въртиш се в леглото, пъшкаш и се мъчиш да пропъдиш глупостите, но те те тупат лекичко по рамото и те карат да ги гледаш в очите. И да си спомняш за тях.

— Ти искаше да станеш голям учен, ти искаше да прокараш нови пътища, ти беше пръв ученик, ти беше талантлив, а сега — какво си! Щом малко те ядосат, удряш една двойна и край. Вече не ти се работи, не ти се иска да обръщаш света наопаки. Гледаш с празни, равнодушни очи как десет пъти по-бездарни от теб те задминават. Ало — събуди се! Ало!

Ти стискаш зъби, охкаш, пропъждаш ги, но те пак идват и те тупат лекичко по рамото. И ти шепнат всичко онова, което забравяш, когато пийнеш.

Тогавя вбесен скачаш, изпиваш набързо една водна чаша и заспиваш като труп.

А сутринта се събуждаш в девет. И ти — гордият, честният, единица мярка за неподкупност, сега хленчиш и лъжеш — майка ти била болна, затова си закъснял. И извиваш очи, да не те видят, че лъжеш... И вече не си така принципен, и като видиш, че другите лъжат, не скачаш като по-рано и не ги изобличаваш.

Че защо? Не си ли вече и ти като тях? С какво морално право? И усещаш, че си попаднал в някакво блато, от което краката ти не могат да се измъкнат. И се ужасяваш, и за да не се гръмнеш... удряш една двойна.

И всичко става гладко. И мръсниците вече не те смуцават. И около теб вече няма никой. Всичко е пусто, равно.

Погледнах часовника. Да — както си и мислех — точно три и половина. Още три часа има до сутринта. Как ще ги дочакам?

Протегнах ръка към масата, където стоеше бутилката с водка, но се сепнах.

Но това е самоубийство!

Но ако не пийна, няма да заспя. И тия глупости, дето са насядали по леглото, няма да ме оставят на мира. И ще ми шушукат — за мен си спомни, за мен си спомни...

Ами сега?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.